

SÖRMLANDSLÅTEN

Medlemstidning för Södermanlands Spelmansförbund Nr 3 2002

Sörmlandslåten

3/2002

Medlemstidning för

Södermanlands

Spelmansförbund

c/o Annelie Sandell

Tegvägen 46, 175 53 Järfälla

Ansvarig utgivare Barbro Tällman

Redaktör Ingemar Skoglund

Tel 08-550 97320

Johansvägen 16

151 39 Södertälje

e-post:

ingemar.skoglund@telia.com

Styrelseledamöter:

Ordförande: Barbro Tällman

08-580 354 71

Vice ordf. Christina Frohm

08-85 26 69

Kassör: Annelie Sandell

08-580 34718

Sekreterare: Gunnar Nordlinder

08-89 91 80

Ledamöter:

Bernt Olsson

0157-206 36

Torsten Gau

016-42 00 70

Åsa Englund Jacobsson

0158-135 18

Ersättare:

Lars Garén

0158-267 54

Jenny Tidman

016-12 30 07

Försäkringar:

Torgny Lindberg

08-778 11 54

Arkivarie:

Nils Häggbom

08-500 31288

Stugfogde:

Erik Andersson

0157-60705

Innehåll

- Sid 2 Ordföranden har ordet**
- 3 Berättelse om Trosa bönder**
- 6 Zornmärkesuppspelningar**
- 6 Storfrämmande i Ö. Vingåker**
- 7 Låtlägret 2002**
- 9 Lite Axplock.. från Christer Odén**
- 10 Sommarens spelmansstämmor**
- 12 Spelträffar**

Omslagsbild: Badpaus i

Låtlägret 2002: fr.v.

Fanny Sjöblom, Emeli

Bohman, Emilie Söderberg

och Jenny Östergren

foto: Leif Johansson

Ordföranden har ordet

Tänk så mycket musik en sommar kan innehålla!

För mig började det med Julitastämman som jubilerade med sina 75 år - vi tror fortfarande att den saknar motstycke i svensk stämmotradition. Som vanligt på midsommardagen var det en del hotfulla moln över Julita på förmiddagen, men det upplöstes och övergick till en strålande dag med vackert väder. Gunnar Nordlinder fick högtidstala inför en stor publik och många spelmän. Vi gladdes där åt besökare ända från USA, Paul Wilson och Mary Abendroth- välkända spelmän från Minnesota, som gästade Brodéns kapell.

Så rask förflyttning för min del till Ekebyholm, Rimbo, för nyckelharpspel i 5 dygn! Vilka tillfällen att bli få njuta av Sture Sahlström som generöst spelade för oss och berättade.

Bara en vecka senare spelträff i liten stuga i Värmland, tre spelmän som påminde varandra om mer eller mindre kända låtar halva natten medan det mörknade för att sedan strax ljusna igen! Njutbart!

Premiär fick jag sedan vara med på då ett nytt vattenhål för folkmusik öppnades i en lada hemma hos spelmannen Mats Berglund med familj. Ett ställe som säkert kommer att bli känt och väl besökt vad det lider!

Så spelmansstämma igen nu i Nyköping, varm och fin med många goda spelmän både från när och fjärran. Åter ett jubileum för en av våra stämmor --nämligen 15 år.

När detta skrivs är det snart dags för mitt cittragång att dra igång förberedelser inför Sparreholmsträffen. Ett underbart ställe att sätta punkt för utomhussäsongen- hoppas att jag träffade många av er där!

Jag tycker att det är en ynnest att få med mig allt detta på en sommar.

Jag önskar att jag kunde få ta del av alla era somrar!

Vi får prata om saken under resten av spelåret!

Gärna på någon spelträff framöver!

Många varma hälsningar!

Barbro

Berättelsen om Trosa bönder.

*Å Trosa bönder dom bor i staden, dom fiskar strömming å för den hit.
Dom byter åt sig båd' råg å vete, å lurar bönder som bara skit.*

Vad är det för skillnad på bönder och bönder? Det är en fråga man något förbryllad ställer sig när man lyssnar på den sörmländska nidvisan om Trosa bönder, en visa upptecknad efter Spel-Arvid från Nyköping. Här är ett försök att reda ut begreppen en smula.

Fisket, speciellt det som bedrevs i skärgårdarna, var förr en mycket viktig och inkomstbringande syssla. Det fick inte bedrivas av vem som helst.

Sedan medeltid fanns privilegier för strömmingsfisket. Endast de som bodde i vissa skärgårdsbyar eller hamnstäder fick sådana privilegier. Trosaborna hade fiskerättigheter och kallade sig för skärborgare. Under långa tider var fisket den absolut dominerande näringen i staden. I 1700-talets Trosa var 100 av ca 500 innevånare fiskare till professionen.

Förr, dvs för hundra år sedan eller mer åt man fisk nästan bara i konserverad form, saltad eller torkad. Det var en sällsynt delikatess om man någon gång fick sig ett mål mat av färskvaran. Saltströmming var allas föda. Den äts nästan varje dag, året runt. Man kan förstå att den var betydelsefull och åtråvärd, inte så mycket för sin smak utan för att det fanns så få alternativ.

Det var mycket arbete med strömmingen innan den kunde säljas. Strömmingsskötarna skulle läggas ut och bärgas ibland i storm och oväder. Den infångade strömmingen skulle gälas – man stack tummen genom gälarna och drog. På så sätt fick man ur inälvorna som fördärvade fisken om de fick vara kvar. Strömmingarna lades i stora kar med svag saltlake innan de till slut varvades ned i tunnor, fjärdingar (en fjärdedels tunna) och åttingar (en åttondels tunna) med massor av grovt salt. Om man fått bra fångst under sommaren hade man på höstkanten ett stort antal laggade kärl fyllda med saltströmming att sälja.

Skärbönder lossar strömmingstunnor inför marknad i "opplandet"

Trosaborgarnas fiskevatten var grunden utanför Gunnarstenarna och Landsort. På öarna fanns små bodar där man kunde sova och förvara skötarna (strömmingsnäten). Fisket krävde att man bodde på skären långa tider på sommaren. Familjen följde ofta med liksom ibland kreaturen! Man levde ett slags

fäbodliv fast man i stället för att producera mjölk, ost och messmör drog upp fisk och tillverkade saltströmming.

Trosaborgarna hade även en bit jord vardera att odla på. Av förklarliga skäl kunde inte arealen vara särskilt stor, tiden räckte inte till för någon avancerad odling om man skulle ligga ute och fiska. Men de var ändå i viss mening bönder, "trosabönder".

"dom byter åt sig båd' råg å vete"

Spanmålsodlande, "riktiga" bönder måste lägga all möda på odling och boskapsskötsel. De måste också, för att få ett överskott att sälja ha rätt mycket jord, helst så bördig som möjligt. Sådana bönder bodde knappast i skärgården utan längre uppåt landet.

Bönderna hade med stor möda framställt sina försäljningsprodukter. De hade plöjt, harvat, gödslat, sått, skördat, tröskat, rensat och gjort en hel del annat innan allt var klart. Det färdiga vetet och den färdiga rågen lades liksom strömmingen i tunnor. Tunnan var ett förvaringskärl men också ett någorlunda standardiserat mått. Volymen kunde skilja sig något från landskap till landskap, men i stort sett motsvarade den 125 liter.

Varför tyckte nu bönderna i visan, alltså de "riktiga", att de blev lurade?

"å för den hit..."

Marknader för strömming och spannmål hölls på hösten. Det fanns stora marknadsplatser dit det kom mycket folk långväga ifrån. För fiskarbönderna var det väsentligt att det gick att fara dit med båt. Det var ju deras naturliga transportmedel.

Väl framme vid marknadsplatsen började man att köpslå om priset. Något kunde det naturligtvis skilja från år till år. Skörden kunde slagit fel. Då var spannmålet dyrare än normalt. Fiskelyckan kunde ha uteblivit. Då blev saltströmmingen dyr. Men det genomsnittliga priset var ändå under långa tider det samma: - två tunnor spannmål för en tunna strömming.

"...å lurar bönder som bara skit."

Förklaringen till att bönderna tyckte sig lurade av fiskarna låg med all säkerhet i prisskillnaden mellan strömming och spannmål. Borde man inte byta tunna mot tunna när man stod där på marknadsplatsen? Eller borde man åtminstone inte kunna närma sig varandra en smula? Visst luktade det lurendrejeri och orättvisa? Förhandlingsutrymmet var troligen ganska litet. Mätt i tid, möda, risktagande och andra faktorer var säkert strömmingen dyrare att framställa och tillgången liten i förhållande till den stora efterfrågan.

Men, tillgången begränsades faktiskt inte bara av svårigheten att fiska och att framställa saltströmming utan också av att det bara var de privilegierade trosabönderna som hade rätten att fiska på strömmingsskären. Deras monopolställning gjorde strömmingen dyrare. De "riktiga" bönderna, de som lade ned så mycket möda på sitt spannmål men ändå fick dåligt betalt hade inte mycket att sätta emot. De gav i stället igen med sin nidvisa.

Så småningom fick skärgårdsbönderna i Sörmland liksom fiskare och fiskarbönder längs hela ostkusten konkurrens av västkustens sillfiskare. Salt sill fraktades över till den östra sidan av landet och priset på strömmingen sjönk. Monopolet försvann och tillgången på salt fisk blev med ens mycket större. Sillen ansågs dessutom godare. Orättvisan mellan bönderna och Trosa bönder utjämnades. Till slut blev Trosa bönder helt utkonkurrerade och måste sluta med fisket. Bönderna, de med den bördiga jorden blev däremot kvar. Men det är en annan historia.

Skärborgarvisa

uppteckning av Spel-Arvid Karlsson efter fadern

"Trosa bönder de bor i skärgård
de fiskar strömming de för den hit.
De byter åt sej båd råg och vete
och lurar bönder som bara skit"

II Stamma.

Handwritten musical notation for the 'Stamma' section of 'Skärborgarvisa'. It consists of four staves of music in treble clef, 3/4 time, with a key signature of one sharp (F#). The notation includes various note values, rests, and repeat signs. The fourth staff has first and second endings marked '1.' and '2.' respectively.

HÄLSN. deffe P.S. GRATIS PÅ FÖDELSEDAGEN! D.S.

Zornmärkesuppspelningarna 2002

Årets Zornmärkesuppspelningar arrangerades i Vemdalen av Zornmärkesnämnden i samarbete med Heimbygdas spelmannslag och Vemdalens hembygdsförening.

Under uppspelningsdagarna 2 - 5 juli prövades 65 spelmän inför juryn.

Zornmärket i guld till "synnerligen framstående traditionsbärare" tilldelades Erik Englund, Bispgården, "för gediget och traditionsrikt spel av låtar från Jämtland" och Marie Stensby, Hammerdal, "för briljant och stilmedvetet spel av låtar från Bohuslän".

Guldmärket kan man som bekant inte spela upp för utan mottagarna föreslås av Zornmärkesjuryn.

Flera sörmlänningar visade upp sej och blev belönade med märken och diplom: **Lena Odén**, Strängnäs, fick diplom efter bronsmärke för "traditionsrikt spel av sörmlandslåtar", **Birger Meijer**, Gnesta,

bronsmärke "för medryckande låtspel på munspel", **Susanne Fred**, Södertälje, bronsmärke "för dansant spel av sörmlandslåtar" och **Agnes Odén**, Strängnäs, diplom "för lovande låtspel".

Silvermärket och titeln riksspelman tilldelades 6 spelmän: Calle Hermarck, Östersund, Ida Tapp, Rättvik, Jeanette Eriksson, Helsingborg, Per-Anders Östberg, Offerdal och Umeå, Stefan Steger, Nittsjö och Älvdalen, och Thomas von Wachenfeldt, Bergsjö. Jeanette Eriksson är 16 år och den yngsta som erövrat silvermärket sedan Åsa Jinder blev riksspelman i Ransäter. Sedan begynnelsen av uppspelningarna har 700 silvermärken delats ut.

Årets jury var Wilhelm Grindsäter, Krister Malm, Verf Lena Egardt och lokale representanten Greger Bergström

Storfrämmande i Östra Vingåker

I början på augusti kom det fint främmande till Östra Vingåker. Britt Svanström och spelmannslaget i Katrineholm fick besök från USA av Rebecca Mariucci och hennes kusin Kelly Watercott från Minnesota. Båda är ättlingar i rakt nerstigande led till storspelmannen August Widmark. Rebecca gästade Sverige för några år sedan medan kusinen var här för första gången.

Britt Svanström hämtade gästerna i Stockholm och under två dagar blev de guidade i huvudstaden med massor av shopping men också besök på Wasamuseet och båttur i skärgården med M/S Blidösund. Kan tänka mej att det var en upplevelse att få se den vackra skärgården.

Efter en dags vila i Katrineholm blev det besök i Norrköping med Stegeborg och museer.

Söndagen den 11 augusti var det så dags för spelmannsstämman i Ö. Vingåker. Som brukligt inleddes den med högmässa i folkmusikens tecken. Rebecca, som spelar fiol, hade övat flitigt sedan förra besöket och var med och spelade Widmarks låtar "med känsla och inlevelse" enligt Leif Wallin. Det blev också

allspel vid minnesstenen tillsammans med spelmännen från Katrineholm och Spelklåda från Eskilstuna och därefter kaffe i församlingshemmet och mer musik. Skall nämnas att Britt Svanström och även Spelklåda gästade USA förra året och man har etablerat en fin kontakt med widmarkarna.

Efter stämman blev det färd till Eskilstuna och övernattnig hos Carita och Leif Wallin. Måndagen bjöd på båttur från Strängnäs till vikingastaden Birka med rundvandring och engelsktalande guide. Shopping i museet .På kvällen blev det Pot Luck – knytkalas - hos familjen Björkman i Eskilstuna med ytterligare spel och därefter transport tillbaka till Vingåker och familjen Marks. Övernattning i en stuga i Vad där August Widmark spelat. Naturligtvis också ett besök i Lilla Kulltorp, där Widmarks stuga stått. Säkerligen en stor upplevelse för gästerna.

I sanning ett minnesvärt program för gästerna under dessa dagar och det blir ett nytt besök här om ett par år och då möjligen lite tidigare för att få uppleva några andra spelmannsstämmor också.

Låtläget 2002.

Lägervrådet 2002

Årets Låtläget var det femte i ordningen. Således ett litet jubileum. Förra året fanns fortfarande några elever kvar, som gått alla tidigare år, men i år kom ingen av dessa. Men många "trotjänare" fanns där i alla fall. Barn, som gått både två och tre år tidigare. Det är många av barnen och ungdomarna, som kommer tillbaka år från år och som anmäler sig till nästa år i samband med årets slutkonsert. Det är roligt och ett bevis för att läget behövs och att vi har lyckats. Jag är ju helt övertygad om att många barn tycker om denna typ av musik och dans, bara man får chans att upptäcka den. Det är ju faktiskt inte helt självklart för gemene man – inte ens bland oss vuxna – var man kan hitta svensk folkmusik och dans idag. Det finns exempel på människor, som gått in i antikvitetsaffärer och frågat. Ja, det är faktiskt sant!

Men nu till årets Låtläget. Som vanligt var det fulltecknat och med några sena återbud så blev det till slut knappa 40 förväntansfulla elever, som samlades på Ansgarsgården (som ju blivit lite känt genom Liza Marklunds "Prime time") måndagen den 24/6 för att inkvartera sig. Att säga adjö till mamma och pappa gick i de flesta fall väldigt fort. Alla ville se vilket rum man fick i år och man hälsade glatt på gamla kompisar från förra året och några började redan nu smida planer för hur man skulle lyckas busa med lärarna i år.

Lärarkåren, ja. Den var i några fall helt ny. Robert Persson och Ing-Marie Sundin var nya lärare för året, men bägge är ju sedan länge rutinerade spelmän i Sörmland med stor pedagogisk erfarenhet. Dansfröken Johanna Bengtsson återkom liksom lägerfarsan Markus Nordin och undertecknad.

Instrumentariet blev i år ovanligt brokigt. Där fanns, förutom de vanliga fiolerna, altfiol, cello, kontrabas, blockflöjt, tvärflöjt, klarinett och keyboard. En spännande utmaning att hitta meningsfulla roller åt alla. En utmaning, som jag tycker att vi lyckades med. Vi arrangerade och komponerade. Det blev spännande andrastämmor, häftiga komp och djärva basgångar.

Konserten på fredagen blev – som vanligt, frestas jag att säga – en stor framgång. I år bestämde vi oss för att göra en kort, snärtig konsert, vilket innebar att vi tvingades stryka många bra låtar. Smärtsamt men nödvändigt. Daniel och Agnes skötte kom-fram-och-sägandet med den äran. De olika grupperna framträdde ensamma och/eller tillsammans med sång, spel och dans.

När man nu åkte hem efter en intensiv vecka var det med minnen av bad (med kläder men ibland bara badkläder), tipspromenad (där det lönade sig att ta god tid på sig), bildtävling (där

varken Kurre Hamrin eller påven var med), vacker fiolmusik i korridorerna på morgonen (men vem var det som spelade kl. 05.00 sista morgonen?), vattenballonger (Daniel blev blöt), besök i Malmköping (bullarna gick *inte* åt!!!), Leffes kortlek ("ska du inte dra ett kort snart...?"), bus med lärarna (mycket tejp gick det åt!) och mycket, mycket annat. Tack alla barn för en jättehärlig vecka! Jag hoppas att vi ses igen nästa år 2003!

Leffe

Leif Johansson

Slutkonserten
foto: Leif Johansson

"Det stora saft- och bulltaberaset i Malmköping"
foto: Leif Johansson

Faktaruta:

Lägret arrangeras av Södermanlands Spelmansförbund och Sörmlands Musik och Teater. Det ordnades i år för femte gången och som vanligt veckan efter midsommar. Årets låtlägertröja var röd.

Lite axplock ur familjerna Odéns och Brostams sommaraktiviteter

Jag blev ombedd av Ingemar S att skriva några rader om spelaktiviteter mm under sommaren. Funderade först vad jag skulle skriva om men efter ett tag började minnena komma tillbaka. De blir ju kortare och kortare med åren som bekant. Så här blev det:

Lena Odén, Mary Abendroth, Paul Wilson och Christer Odén i Julita midsommardagen
foto: Ingemar Skoglund

Vi fick i juni åter nöjet att träffa våra amerikanska vänner Paul Wilson och Mary Abendroth samt Arne Andersson med familj från Brainerd, Minnesota. Paul & Mary kom redan till midsommar efter att ha genomfört sin alldeles egna och snabbt växande spelmansstämma i Nisswa (nära Brainerd) för tredje året i rad. Vad passar väl bättre än att som spelman komma till Sörmland i midsommartid? Vi for tillsammans runt och besökte bl a Julita, Näshulta och Malmköping. De sörmländska stämmorna fick ett mycket gott betyg av Paul och jag frågade honom med tanke på Nisswastämman vad han ansåg vara viktigast för att lyckas med en spelmansstämma. Tag väl hand om de gästande spelmännen och få dem att trivas svarade han. Detta kan tyckas självklart men efterlevs som bekant inte alltid. Efter fem framträdanden varav tre med P&M och en släkttforskningssejour (Paul har rötter i Näshulta) kände vi oss ganska möra men mycket nöjda med årets midsommarhelg. En hel del annorlunda mot förra året då vi också var tillsammans med P&M och spelade till midsommardansen i Battery Park på Manhattan i NYC.

Fiolbyggaren Arne Andersson med familj passerade oss några dagar senare och det blev

naturligtvis åter mycket spel och gemytlig samvaro. Arne är Cremonautbildad och även hans dotter Sara lär sig bygga fioler av sin far. Hon visade oss sin första fiol som hade en helt fantastisk ton och som definitivt inte verkade vara en 'första fiol'.

I början på juli besöker man med fördel Musik vid Siljan. Så även vi och våra amerikanska vänner. Det var faktiskt mycket trevligt mellan regnskurarna, särskilt i Bingsjö där ännu fler amerikaner strömmade till. Mycket jam blev det. Men oj vad man saknar de gamla spelmännen, Pekkös Helmer, Pekkös Gustav, Börtas Hans m fl. Börtas fick vi dock en glimt av i Rättviks kyrka där han gästade spelmanslaget som spelade hans låtar. Sedan drog vi vidare upp till Vemdalen och riksspelmansstämman. Min fru Lena och barnen hade (av någon anledning) åkt före och när jag med P&M kom dit var det stor fest på gång. Alla sörmlänningar hade samlats hos Lena för att äta gott och umgås. Vi firade då också Susanne Freds bronsmärke, min dotter Agnes diplom och frugans diplom 'efter brons'. Ännu en sörmlänning fick brons nämligen Birger Meijer från Gnesta. Själva aktiviteterna runt evenemanget var annars ganska avslagna med sörmländska mått mätt.

Så vi fick roa oss själva, vilket gick mycket bra. Kul tyckte jag att både mor och dotter i familjen fick utmärkelse samtidigt. Agnes och Anna (Brostam) fick tillsammans Gustav Wetter-stipendiet i våras och nu det här. Jag tror det bidragit till att de vågat satsa på musiken. Agnes har precis börjat på folkmusiklinjen på Rättviksgymnasiet och Anna på Eskilsgymnasiet i E-tuna med sånginriktning. Men innan dess hann de med att delta i det sedvanliga låtläget i Elfskogen.

Jo det har väl hänt en hel del den här sommaren också när man tänker efter. Brodéns Kapellet har ju dessutom varit sällsynt aktivt, bl a en konsert i våras på Contrast i E-tuna tillsammans med FinnLir. Den finska musiken gav verkligen mersmak så det lär bli mer samarbete. I augusti fick jag äran att leda spelmansstämman i Tjällmo i Östergötland. En bra övning inför Fogdöstämman nästa år, håll utkik! Skivprojektet från Fogdön har tagit en tillfällig paus över sommaren men börjar klarna i konturerna. Den som väntar på något gott...!

Christer Odén

Sommarens spelmansstämmor

Allspel vid Julita
foto: Ingemar Skoglund

När detta skrivs har alla sommarstämmor passerat utom Sparreholmsträffen. I år tror jag att alla arrangörer kan vara nöjda med vädret, för bättre sommar har vi inte haft på länge, även om det var lite tveksamt runt midsommarhelgen.

Den första jag besökte var som vanligt den i Södertälje på Torekällberget annandag pingst. Och äntligen kunde Södertälje Spelmanslaget njuta av sommarväder. Ganska bra med publik, hyffsat med spelmän och Folke Nordeman ledde allspelet med vid det här laget nästan 50-årig rutin. Slå det den som kan.!

Nästa stämman var den i Hågelbyparken den 8 juni. Utan tvekan höjdpunkten i Sörmland! Slagsta Gille vet verkligen hur man skall göra en stämman för att få både spelmän och stor publik att trivas. Oslagbar omgivning dessutom. Gediget scenprogram, servering både för spelmän och publik, bra marknadsfört helt igenom och sist men kanske viktigast – dans på kvällen. En eloge till Slagsta Gille för fina arrangemang!

Tyvärr låg Trosastämman på samma dag och jag hade inte möjlighet att besöka den i år. Men fick gott betyg av folk som varit där.

Julitastämman på midsommardagen ser man alltid fram emot. En av landets äldsta spelmansstämmor som firade 75 år i år. Regnet hängde i luften på förmiddagen, men upplöstes och blev till strålände sol. Stor publik och lekar kring midsommarstången, scenprogram och avslutande konsert i Skansenkyrkan. Skulle gärna se att det var mera buskspel. Många spelmän går sysslolösa i väntan på sitt scenframträdande och det finns publik som gärna skulle höra spelmän i hela parken. Kanske kan bli till ett annat år. Ulf Lundgren ledde festtåg och allspel med sedvanlig elegans.

De 14 juli var det dags att åka till Trostorp mellan Vagnhärad och Trosa. Liten och gemytlig stämman i den fina hembygdsgården. I år lite mindre publik och spelmän men vi som var där trivdes gott.

Nästan en månad senare var det dags för Nyköping och slottsmiljö den 11 augusti. I år sammanföll det med Ungdomsringens riksstämman i gästbudsstaden vilket säkert inte var en nackdel. Utan tvekan den bästa Nyköpingsstämman på länge med stor publik och många spelmän. Bl.a. kom en busslast från Västerås vilket var väldigt trevligt. Utmärkt arrangerat som helhet. Enda missen – och den kan inte Gillet lastas för - var att Tovastugan var stängd så det inte fanns förtäring för publiken inom räckhåll. Blir att ta den som är ansvarig i örat och skaka om lite. Nyköping skulle kanske se sej om efter någon annan som driver stället eller låta spelmännen ha egen servering.

Den 18 augusti var det dags för Spelmansträff i Trädgårdstorp, Tullinge. Vackert väder, härlig omgivning. lite publik och spelmän, men väldigt trevligt. Var kvar tills nästan alla hade gått.

För min del avslutades utesäsongen med Anders Andrssonstämman i Lästringe den 24/8. Också den i strålände sol och gemytlig samvaro. Ligger kanske lite avsidet för många men rekommenderas ett besök. Sedvanligt program vid den gamla k-märkta dansbanan.

Sammanfattningsvis en bra sörmländsk spelmanssommars för oss alla tror jag. Nu ser vi fram mot hösten och börjar planera så smått för nästa sommar. Då ses vi igen.

Ingemar Skoglund

Buskspel vid Trädgårdstorp

foto: Ingemar Skoglund

NYCKELHARPSPELARE

Välkomna till

S P E L T R Ä F F

- Åsa Folkhögskola, Sködinge -

lördagen den 12 oktober kl. 14.00

Program:

14.00 - 18.00 ca. Spelträff, allspel, gruppspel.

Spelledare: Ingemar Skoglund

Förtäring:

Kaffe/te, smörgås och kaka, pris ca. 50 kr.

Anmälan och upplysningar:

Benny Johansson, tel. 0157-504 84, senast tisdagen den 8 oktober.

Välkomna!

Spelträff i Wetterstugan

i Wetterstugan, Malmköping söndagen den 29 september kl 13 - 16.

Vi träffas åter till spelträff med allspelslåtar m.m

Medtag egen fikakorg!

Hjärtligt välkomna önskar styrelsen!

MARKNADSTIDNING

SÖDERMANLANDS SPELMANSFÖRBUND

Johansvägen 16
151 39 SÖDERTÄLJE

Odén Christer

Täppstigen 3

645 91 Strängnäs

B

Svenska Låtar, Södermanland

Vår landskapsdel av det klassiska storverket. 207 uppteckningar. Faksimil av originalutgåvan från 1935
Pris 50:-

A G Rosenberg, 420 Svenska Danspolskor
från Södermanland och andra landskap. Faksimil efter utgåvor från 1876–1882
Pris 60:-

Sörmländska visor del I, II, III
Visor för praktiskt bruk från den sörmländska traditionen. Ett 30-tal visor i varje del.
Pris 20:-/styck, kassetter 50:-/ styck

A P Andersson
75 låtar och visor från Södermanland och Närke upptecknade 1880 av skolläraren i Västra Vingåker, August Petter Andersson.
Pris 60:-

August Karlssons låtar
49 låtar från södra Uppland och norra Sörmland som August Karlsson spelade dem.
Pris 50:-

50 Sörmlandslåtar för två fioler
Utgiven till minne av Olof Andersson. Arrangerade av Olof Andersson
Pris 50:-

Sörmländska Brudmarscher
I arr. för orgel
Pris 40:-

Folkmusik från norra Södermanland,
K P Leffler. Faksimil efter utgåvor från 1899–1900.
Pris 75:-

HJULÅKERS SPELMÄN
Spelmansmusik från Sörmland och Uppland
Pris: 100:- CD

LEIF BILLYZ

Svenska Låtar
Pris 160:- CD

BRODÈNS KAPELL

Spelmansmusik från norra Sörmland
Pris 100:- CD

Lästringe Låtar

Slängpolskor, hamburskor och annat dansbart och lättlyssnat från Sörmland.
Pris: 140:- CD

August Lindblom

97 låtar ur två spelmansböcker från 1836 och 1856 samt historik om den legendariske storspelmannen.
Pris 50:-

Sörmländska allspelslåtar

Häfte I noter och kassett
Pris 40:-
Häfte II endast noter
Pris 20:-

I den sköna Vingåkersbygden, kassett
Folkmusik från Vingåker med Simmings, Anita Hedlund och Christina Frohm
Pris 30:-

Välkommen till världen, kassett
Visor och ramsor för små och stora barn från den sörmländska traditionen, med våra bästa vissångare.
Pris 30:-

Mina 80 år som spelman 1916-1996,
Axel Andersson minnesbok.
Pris 160:-

Kalsonger blå
och andra visor från Gnesta
Pris 60 kr

**Beställ hem våra böcker, noter och kassetter så här:
Ring din beställning till Torsten Gau, tel. 016 – 42 00 70 eller skriv till honom på adress
Mestavägen 1A, 632 36 Eskilstuna, så får du ett paket med faktura på posten. Porto tillkommer.**